

קיא ירי

התכונן בתמינת העירום של מרילין מונרו המתפרסמת בעמוד זה. היא ודאי מוכרת לך. זוהי תמונת העירום המפורסמת ביותר של הכוכבת אשר הפכה למיתוס אחרי מותה. היא צולמה עוד בטרם החלה מרילין את הקאריירה שלה כשחקנית קולנוע. התפרסמה על גבי לוח קיר שהופץ בכל רחבי ארצות-הברית. מאז הפכה מרילין לכוכבת נערצת. ליוותה אותה תמונה זו בכל דרכה. היא פורסמה כמעט בכל כתבה אודות הביאוגרפיה שלה. בהטולם הזה בלבד היא הופיעה כתרסר פעמים במרוצת 15 השנים האחרונות. לאחרונה, לפני חודש ימים (ב-17 באוגוסט לייתר דיוק), היא פורסמה בהבלטה ניכרת גם במוסף השבועי של השמרני שבועיתוני ישראל — הארץ, במסגרת מאמרו של מיכאל אהוד על הספר שכתב נורמן מיילר אודות מרילין. אני מכיר מיספר אנשים מכובדים העלולים להגיב בתקיפות ובחומרה למראה תמונת עירום זו המופיעה על דפי הארץ. הפורטיטאנים והבלתי שקולים שבהם, המנותקים מהמחפיקה שהתחוללה ב-20 השנים האחרונות בחברה המערבית לגבי תפיסות המין.

תמונת העירום של מרילין מונרו
פורנוגרפיה — שאלה של גיאוגרפיה

העירום והמוסר, עלולים, רחמנא ליצלן, לכנות את הארץ בתואר „עיתון פורנוגרפי“. אבל ברור שעורכי הארץ וכתביה יתייחסו בסלחנות להשמצה מעין זו, יראו בה אנכרוניזם. היא ודאי לא תמנע בעדם להדפיס על עמודי הארץ תמונות עירום נוספות. כשם שעשו גם לפני פירסום תמונה זו של מרילין. הם לא יראו בכך — כך אני מקווה — גורם העלול ליצור לעיתון מכובד כמו הארץ תדמית של עיתון צהוב. אבל — איך אמר סקיני במחזהו בית-התה? — פורנוגרפיה היא שאלה של גיי אוגרפיה. כאשר אותה תמונה עצמה תופיע על עמודי העולם הזה, היא עשויה להיראות לפחות בעיניו של אחד הבכירים שבאנשי הארץ, כפורנוגרפיה משחיתה. אני מתכוון ליאיר קוטלר, עורכו האחראי לשעבר של העיתון, שאת עבודתו העיתונאית אני מוֹרֵר ומעריך.

בראיון עם אורי אבנרי, שפורסם בשבוע האחרון במוסף הארץ, היסנה יאיר קוטלר, בין השאר, לאבנרי את השאלה הבאה: „פעם בפעם שמעים את הטענה כי שבועון הפורנוגרפי, שרבים מכנים אותו צהוב, דוחה בותרים רבים בכוח... איזה סוג שבועון הוא העולם הזה, על העירום שבו וסצינות המישגל שהוא מביא בהרחבה?“ אינני מתכוון להשיב כאן על השאלה. אבנרי עשה זאת בראיון עצמו, ודבריו פורסמו. כדאי רק לנתח את צורת הצגת השאלה, המניחה כאקסיומה כי העולם הזה הוא „שבועון פורנוגרפי“ משום, כדברי קוטלר, הוא מפרסם „עירום וסצינות מישגל בהרחבה...“ צורת ניסוח השאלה מזכירה את הבדיחה המפורסמת על האדם ששאל את חברו: „מתי הפסקת להכות את אשתך?“ מה שלא היה התשובה על שאלה זו, היא מוכרחה לפגוע במשיב, משום שהיא מקבלת כדבר מובן מאליו את העובדה שבעבר הוא היכה כבר את אשתו.

בשעתו הזכירו שוללי העולם הזה לגנאי בנשימה אחת, את תמונת העירום ואת מדור הרכילות, אותו הנהיג העולם הזה לראשונה בעיתונות הישראלית. עתה, אחרי שהארץ הנהיג לאחרונה מדור רכילות על גבי עמודיו, קיבלה הרכילות הכשר, ואין מזכירים אותה עוד כאחת משכונותיו השליליות של העולם הזה.

זה נותן ודאי מקום לתקווה שבבוא היום, כאשר תמונות מסוג זה של מרילין תופענה בייתר תדירות מעל עמודי הארץ, אולי יסלחו לנו אותם אנשי הארץ, על שהקדמנו אותם במיקצת גם בתחום זה, ויחדלו לראות בתמונות-עירום פורנוגרפיה רך מפני שהן מתפרסמות בהטולם הזה ולא בהארץ.

Handwritten signature or note at the bottom left of the page.

Israel & Palestine

בגליונו האחרון (22) פירסמנו:

- האמת על פרשת נורבגיה וקשרי הש"ב עם „הליגה“
- ועידת השמאל היהודי העצמאי באירופה
- יצחק לאור: אוניברסיטת תל-אביב בלא דמוקראטיה
- סובחי אל-גאזי: מאורעות ביירות כפי שאירעו (עדות-ראייה)
- שרון רוז: כיצד הופכת יהודיה אמריקאית לאנטי-ציונית

בגליונו הבא (23) נפרסם:

- טיהור עזה מטרור: מאמר שנפסל על-ידי הצנזור הישראלי
- חברית הבלתי-קדושה: ישראל, פרס וסעודיה
- רב אמריקאי נגד כיבוש-השטחים
- יגאל לביב: חניבעל בשער!
- סובחי אל-גאזי: תורות קיצוניות מפורכות

חתימה: 40 לירות ישראליות (בשטרי כסף) או 12 דולאר (בהעברה בנקאית, על פי הקצבה לסיפור מיקצועית).

ירחוננו, הערוך על-ידי העיתונאי הישראלי מקסים גילן בפאריס, הוא היחידי בעל כתבים בביירות ותל-אביב. גילון לדוגמה חינם, לכל דורש.

באיצטדיון יד-אליהו
תל-אביב, יום חמישי, 20.9.73, ב-8.30 בערב

האבקות חופשית CATCH

בחסותו של סגן שר הבריאות
עבדול עזיז זועבי
ל„הקדש לצרכי צדקה רוח יעקב“

רפאל הלפרין נגד אבו ענתר

אלוף העולם בהאבקות חופשית
שוקל 96 ק"ג
הענק הירדני הבלתי מנוצח
שוקל 101 ק"ג

רפאל הלפרין שובר 17 רעפים

נוסף

שבירת רעפים וקרשים במכות קרטה
על-ידי רפאל הלפרין

כרטיסים במחיר עממי: 5 ל"י, 7 ל"י, 9 ל"י
(להיילים 3.50 ל"י אצל קצין העיר)

„רוקוקו“, רח' דיונגוף 93, טל. 248824 ובכל משרדי הכרטיסים בארץ.
בערב התחרות — בקופות האיצטדיון.